



Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sect. VII. Conclusio circa difficultatem illationis ex una vel ultraque
præmissa de Fide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

Non solum ad divinam veritatem, ut sint vera, quia partialiter tantum sequuntur ad revelationem, multo minus ut sint de Fide.

objiciunt aliqui, nempe ad Dei veritatem spectare ut ea omnia sint vera, quae sequuntur ex revelatis: dico hoc tantum verum esse de iis, quae ad praemissam, seu propositionem revelatam solam sequuntur, horum quippe veritas adhaerent pendet à testimonio & veracitate divinâ, & consequenter necesse est ut ea sint vera, alioqui multum detraheretur divinæ auctoritati. Si verò aliquid sequatur, non propter solam propositionem revelatam, sed ob praemissam naturalem, nihil derogatur auctoritati divinæ, si conclusio ex hac parte deficiat, & sit falsa. Deinde aliud est conclusionem esse veram, aliud eam esse de Fide.

SECTIO SEPTIMA.

Conclusio circa difficultatem illationis ex unâ vel utraque praemissâ de Fide.

I. Negat Molina has conclusiones, etiam si ab Ecclesia definitur esse de Fide.

PATER Molina 1. parte, quæst. 1. artic. 2. Disp. 1. & 2. ita negat objectum conclusionis ex unâ praemissâ de Fide, & alterâ naturali evidenter esse de Fide, ut etiam si conclusio illa definitur ab Ecclesiâ, neget nihilominus eam esse de Fide, nec unquam excedere certitudinem conclusionis Theologicae. Ratio ipsius est: Ecclesiâ enim, inquit, non habet novas revelationes, ac proinde facere nequit de Fide id quod antea non erat de Fide. Quare Ecclesiâ definitionem ad hoc solum deservire ait, ut nimirum certò constet rem illam esse certam de Fide, saltem mediâtè.

II. Quicquid ab Ecclesiâ definitur est de Fide immediatè.

Hæc tamen Molinæ sententia nullo modo est amplectenda. Dicendum itaque, quantumvis aliquid antea virtualiter tantum contentum fuerit in revelatis, accedente tamen definitione Ecclesiæ, non mediâtè tantum & virtualiter, sed immediâtè & formaliter esse de Fide. Ratio est, nam, ut supra Disp. 5. dixi, quicquid Ecclesiâ definit Deus dicit per Ecclesiâ hujusmodi aliquam conclusionem definiat, Deus per Ecclesiâ, quæ vox est & instrumentum Dei, idem loquitur, & eandem nobis veritatem credendam proponit, sicque non minus est de Fide, quam alii Fidei articuli.

Quod Ecclesiâ definit Deus dicit per Ecclesiâ.

III. Proponitur Ecclesiâ tanquam prima quoad nos regula credendi.

Confirmatur: Ex communi enim consensu Theologorum Ecclesiæ definitio tanquam prima ponitur quoad nos regula assentiendi rei alicui fide divinâ, & quicquid ab eâ reprobat, censetur hæreticum, ergo ejus sanctiones sunt de Fide, & ut tales ab omnibus agnoscendæ. Quare, ut supra vidimus, S. Gregorius libro primo Epistoliarum, cap. 14. prope finem, quatuor prima Concilia (quorum singula Ecclesiâ representabant) haberi voluit tanquam quatuor Evangelia, parisque cum iis auctoritatis. Unde Disputatione illâ quintâ ostendi Ecclesiâ in definiendo esse infallibilem, quam proinde S. Paulus vocat *columnam & firmamentum veritatis*. Hinc Sanctus Augustinus: *Evangelio, inquit, non crediderem, nisi Ecclesiæ moveret auctoritas*. Hoc etiam probat communis usus & praxis Ecclesiæ: in solemnibus enim Fidei professione dicimus nos omnia à Conciliis definita credere, idque eodem modo ac alios Fidei articulos in eadem formulâ, seu Fidei professione contentos,

Ecclesiâ est Columna & firmamentum veritatis.

Ad fundamentum Molinæ supra, num. 9. positum dicunt aliqui, Ecclesiâ ad hæc definienda non habere novam revelationem, sed hæc antea fuisse revelata, saltem confusè, quamvis ut sequentur ex illâ praemissâ de Fide, & alterâ naturali, non sint de Fide. Communis quippe, inquit, est Theologorum sententia, Deum absolute nihil de novo revelare, sed jam solùm explicatius & explicitè tradi, quod antea tradebatur confusè, & implicite: ita Lugo hic, Disputat. 1. Sect. 13. num. 270.

IV. Quorundam circa definitiones Ecclesiæ responsa rejicitur.

At sanè hoc concedere Molinæ videtur quod intendit, nempe nihil per definitionem Ecclesiæ esse de Fide, quod antea non erat de Fide, saltem confusè, hoc autem negat Lugo, ut supra dictum est. Dicendum ergo id quod antea non erat de Fide formaliter, etiam confusè, fieri de Fide formaliter per Ecclesiæ definitionem, & Ecclesiâ, quamvis non habeat novas revelationes simpliciter, seu quoad veritates capitales, habere tamen novas illuminationes seu illustrationes secundum quid: ut fusè declaratum est Disputatione quintâ, Sectione secundâ, num. 5. 6. & septimo.

V. Novas aliquas revelationes in quibusdam quo pacto habeat Ecclesiâ.

Quinta Conclusio: Objectum conclusionis deductæ ex duabus praemissis revelatis, est de Fide, & talis, ut si debite proponatur, assensu Fidei divinæ credi possit: ita ex antiquioribus Scotus, Ockamus, Aureolus, Vega etiam, Canus, & alii: idem docet Vasquez supra citatus, Suarez hic, Disp. 3. sect. 11. n. 6. Coninek Disp. 9. dub. 9. num. 119. Lugo hic, Disp. 1. sect. 13. num. 279. & alii contra Molinam 1. part. quæst. 1. art. 2. Valentiam hic, quæst. 1. punct. 1. §. *Quod si queratur*. Et tomo primo, Disputatione primâ, quæst. 1. puncto primo, Lorcam Disp. 6. Turrianum Disp. 3. dub. 3. & alios.

VI. Objectum conclusionis secute ad duas praemissas de Fide, esse de Fide.

Declaratur & probatur Conclusio: In his exempli gratia & similibus syllogismis, Omnes quibus Christus dedit potestatem absolvendi à peccatis, eam verè habuerunt, sed Christus hanc potestatem dedit S. Petro, ergo S. Petrus eam verè habuit: item Apostoli omnes acceperunt Spiritum Sanctum, S. Matthæus fuit Apostolus, ergo S. Matthæus accepit Spiritum Sanctum: in his, inquam, & similibus syllogismis totum objectum contentum in conclusione est revelatum, continetur siquidem expressè in duabus praemissis, cum in iis expressè habetur, beatus, & S. Matthæum fuisse Apostolum, & omnes Apostolos accepisse Spiritum Sanctum. Cum ergo quicquid est revelatum sit de Fide, necessarium est objectum hujus conclusionis esse de Fide.

VII. Ostenditur objectum conclusionis ex duabus praemissis de Fide, esse de Fide.

Hoc objectum est revelatum, ergo est de Fide.

Sexta Conclusio: His tamen non obstantibus, si conclusio hæc fumatur reduplicativè seu formaliter ut est conclusio, & ut deducitur ex praemissis; actus, inquam, iste non est actus Fidei: quamvis enim totum objectum materiale sit de Fide, ut diximus, sicque ex hac parte nihil desit, totum tamen objectum formale non est testimonium divinum, seu auctoritas ejus & revelatio; conclusioni namque illi assentimur partialiter propter formam syllogisticam, & connexionem objecti praemissarum formaliter cum objecto conclusionis, quæ tamen Deus non revelavit: de quo fusè supra, Sectione primâ & secundâ. Quare hæc conclusio non est actus Fidei, sed tantum conclusio Theologica.

VIII. Actus tamen hic conclusionis non est actus Fidei, sed conclusio Theologica.